

COLLABORACIONS

IMATGES MEDIEVALS

L'ANNUNZIATA DEI CATALANI

Una de les coses que colpeix fortament l'esperit és el fet, trobant-te en terres estrangeres, d'enfrontar-te sobtadament amb un monument —església, castell— que et recorda que allí havien pregat, treballat o combatut alguns dels nostres avantpassats.

D'aquesta emoció, en vaig gaudir a Messina. Venia amb el cor inflat d'haver contemplat des

A la fotografia es pot observar la part posterior de L'Annunziata dei Catalani. L'Absis, encarat a llevant com la majoria d'esglésies romàniques, ostenta una riquesa d'ornamentació no gaire corrent i que culmina en la petita cúpula sobre el transsepte.

d'un mirador el panorama de l'anomenat canal de Messina. Com que a la meua imaginació, quan es tracta de coses catalanes, no li costa gaire d'enlairar-se, ben aviat vaig veure entrar al petit port vell l'estol victoriós de Roger de Llúria, les naus catalanes arrossegant per les ones blaves del freu les senyeres humiliades de Carles d'Anjou. La visió s'esvania mentre jo davallava en direcció al port, a la recerca d'una església que la intuïció em feia presumir interessant.

No anava errat. Davant meu s'alçava **L'Annunziata dei Catalani**. Es una església romànica amb elements normands i bizantins, que li infonen una personalitat ben diferent de la del romànic auster al qual nosaltres estem habituats. Tinguem present que els catalans, en arribar a Sicília, es van trobar amb les construccions sumptuoses dels Hohenstaufen i que, naturalment, n'havien d'assimilar la influència.

Construïda sobre un antic temple de Posidó, ha sofert algunes modificacions que no afecten, però el seu conjunt. Com un senyal d'identitat ostenta sobre l'arc de la porta l'escut de la ciutat de Barcelona, esculpit en marbre blanc. En un incís vull aclarir que aquest és el veritable escut de la nostra ciutat: Quatre quarters, dos amb la creu de sant Jordi i dos amb les quatre barres; constatació que hauria d'avergonyar els nostres ajuntaments entossudits a adoptar una heràldica pròpia d'un poble de l'Alcarria.

L'interior és de tres naus dividides per columnes, i la part més notable és precisament la més antiga: el transsepte, a la part superior del qual es construí una petita cúpula cilíndrica amb arcuacions cegues sobre columnes, i l'absis, que llueix la sumptuositat de què abans parlàvem.

Messina, conservant **L'Annunziata dei Catalani**, mereix el nostre agraïment.

Robert Durbà i Alemany